

Poëziepakket 25 (2/4)

Anjet Daanje

Babeth Fonchie Fotchind

Babs Gons

Carmien Michels

Christophe Vekeman

Daniël Dee

Elfie Tromp

Emilie Dewitte

Evangeline Agape

Hans Depelchin

Ingmar Heytze

Kees Spiering

Kira Wuck

Lies Van Gasse

Liz is More

Marieke Lucas Rijneveld

Max Temmerman

Maxime Garcia Diaz

Michaël Vandebril

Mustafa Kör

Peter Theunynck

Ruth Lasters

Sara Eelen

Shari Van Goethem

Wout Waanders

Gebouwd ben ik uit eeuwigheid
Een dak van droom en droog
Een fundering van onwetendheid
Mijn wanden wolkenhoog

Uitwendig gebroken gewit
Geplamuurd en geschuurd
Niet onontvreemdbaar mijn bezit
Tot opzegging gehuurd

In de kelder lekt het gestaag
Bij storm sneuvelt een pan
Hachelijk helt de vloer omlaag
Mijn balken vol gezwam

Een mens ach een mens te zijn
Op zolder huist een god
In de bovenkamer een zwijn
Wat is hemel en wat is kot

Anjet Daanje

advies van mijn beste vriendin die ook beschadigd is

ga eens zitten in het dorre gras

beseft: ook dor gras heeft liefde nodig

misschien heeft juist dor gras de meeste liefde nodig

zoek die bloemen waar iedereen

altijd armbanden van maakt

vermorzel ze

om te kijken of dat het gefrustreerde kind in je

eindelijk rust geeft

Babeth Fonchie Fotchind

In Tweevoud

als ik mijn tijdelijkheid
naast jouw tijdelijkheid leg
hebben we twee keer zoveel
hart
dat twee keer zo hard zal slaan
huiden die dubbel zoveel aanraking
kunnen dragen

en misschien reiken we niet tot in de eeuwigheid
maar samen zullen we de tijd vertragen
want ik leg mijn tijdelijkheid
naast de jouwe en
alles zal twee keer zo lang duren

Babs Gons

Ergens tussen de ossentong
en kippenworst, links van de salami
zingt de zwezerik uit volle borst
just tea for two and two for tea
just meat for you and you for me

de beenhouwer marineert met de maat mee
de deur klingelt, een klant danst naar binnen
de charcuterie hapt naar adem, droomt baldadig
van barbecueën aan zee, picknickmanden, vreemde stranden
vrienden op bezoek tot het ochtenduur, gegiechel in de keuken
een spit, een vuur en wiegelende heupen

Carmien Michels

BINNENVREES

Ik wil niet binnen zijn:
Ik geef geen moer om duiten
Ik niet rijk? Geen centje pijn
Geen steak? Dan maar beschuiten

Een kasteel, zelfs een tent
Ik wil er best naar fluiten
Zolang jij bij mij bent
Kan ik overal buiten

Christophe Vekeman

hier ben je aanwezig

op de plaats rust

laat achter wat was

tracht niet te denken aan

nu doe je het toch

geeft helemaal niets

kom niet te laat

er wordt op je gewacht

het duurt niet lang meer

daar ga je naartoe

in weer en wind

met wensen en hoop

hoe alles verandert

lach naar de toekomst

wat komt weet je nooit

neem gerust de tijd

er is plaats voor jou

wacht maar af

Daniël Dee

We denken soms dat we sterk zijn
met onze botten vol merg en onze
gewrichten goed in elkaar gezet
maar we zijn kleiner dan
insecten op een hand
kwetsbaarder nog
want we missen
een dekschild
en onze huid
ademt en
opent

die onafschudbare zachtheid
die ons mens maakt

Elfie Tromp

onkruidwaardig

ik zit voor het raam naar een stelling te kijken,
naar iemand die bouwde,
de klimmer die de bouwer vertrouwde

we houden
van het onkruid
dat de grond tussen de stenen weer gezond wil maken
dat geen onkruid is maar eigenlijk
de redding van de aarde

tegels zijn betonnen hokjes waarbuiten we wild groeien
en iedereen die voorbijloopt
voegt toe,
ontspringt uit dezelfde waarde.

Emilie Dewitte

En plots was het donker.
Het lijkt voor altijd
maar het gaat voorbij.
Het geheim is: blijven zoeken naar dingen
die licht geven,
ik en jij.

Evangeline Agape

de mist bekleedt het landschap niet als een deken
maar als een dame die haar lichaam over de vallei drapeert
de sigaret aan de lippen en diepgrijs inhaleert

Hans Depelchin
fragment uit '*Spanriem*'

SMALFILMJAREN

Mijn vader kijkt om in smalfilmjaren.

De projector in de kelder ratelt reepjes tijd:
de meidoorn en de goudenregen, mama, zusje,
lapjespoes, het merelnest, de duinen en de zee
waarop ik weg probeer te varen in een houten
krat, nu nog, in stilte. Mijn vader, eeuwig
buiten beeld, plakt ons leven aan elkaar.
Regie, montage. Lijm en schaar.

Ingmar Heytze

Bodemloos

Op veertien oktober jongstleden
viel ik in mijn liefde voor jou.
Nu is het maart, ben ik
nóg steeds niet beneden;

als een zeiler die, op een oceaan,
in noodweer van zijn bootje is gevallen
en nu al honderdvijftig dagen daalt
langs haaien, spieringen en kwallen;

of beter nog: als een astronaut,
uit de luchtsluis van zijn ruimteschip
gestruikeld, die voor altijd zweven zal
tussen de sterren in het heelal.

Kees Spiering

Helsinki

Alcoholisten verzamelen zich in het park
weer of geen weer
als je ergens goed in bent
moet je discipline opbrengen
dan komt de rest vanzelf

soms verplaatsen ze zich naar het station
onder de gele verlichting van de kiosk
zien ze reizigers die zo hard proberen
ergens anders te zijn
dat ze onmogelijk hier kunnen bestaan

Kira Wuck

Elk huis moet ademen.

Daarom gooien we ramen open
en we kruipen in wolkachtige skeletten,

we klampen ons vast aan een verleden
waarvan we de veters hebben gestrikt,
maar dat toch verder en verder wegglijdt

in poelen, rond en bruin,
op pootjes, nog onkundig,

ons eerste verlangen
de veilige dekking
van een herenzakdoek.

Lies Van Gasse

Laat ons zwembandjes omarmen,
tijgerstrepen zien als art,
diëten diep begraven
in elk putje voor mijn part,
jouw lijf is zo bijzonder,
schrijft aan een uniek verhaal,
dus lieve jij, ik smeeek het jou,
geniet vandaag en straal.

#lizismore

Vertel me, lievemans, dat mocht
ik ooit vallen er altijd kans op genezing
is, dat het nut van wankelen betekent
dat je een mens bent die wat probeert.

Vertel me, lievemans, dat je er zal zijn als ik
uit evenwicht, als ik zeeziek dit land bewandel
en leer me mijn draaierigheid te vergeten,
leer me te blijven, fier en soms onzeker.

Marieke Lucas Rijneveld
fragment uit '*Het nut van wankelen*'

REFLECTOR

Het is waar. Dit gedicht gaat over jou
en de toekomst die voor je ligt.
Het is een geschenk, is niet elke dag
de start van een nieuw jaar?
Pak het uit. Doe maar. En kijk:
er staat meer dan wat er staat.
Tussen de lijnen verschijn je.
Je geluk is zonneklaar.

Max Temmerman

Ik wil niet dat het rafelt. Als ik voor de enorme berg knuffels sta,
met een adembenemend zachte Winnie de Poeh in mijn handen,
voel ik een overrompelende liefde. Het cynisme blijkt ragfijn, broos
als spinnenweb. En ik wil niet dat het rafelt.

Maxime Garcia Diaz
fragment uit '*Het is warm in de hivemind*'

ALS EEN ZON

zo wil ik schrijven
grassprietten lichten op
het zand is geel
de takken van een boom
wiegen enkele vogels
in slaap een sprinkhaan
wordt een krekel
de lucht trekt open
ik lig op de grond
de aarde zuigt
aan mijn armen en benen
ik richt me op
en ontbloot mijn voeten
ik wil schijnen
als een zon

Michaël Vandebriel

Vaarwel

Dit is geen afscheid
Dat is voor zij
Die liefhebben
Met hun lichaam

Mustafa Kör

Water

Laten we water worden
aan elkaar. Laat jij zee zijn
om mijn gesteente heen.

Laat mij regen worden op
jouw rotsen: niets is
opgewassen tegen traagte.

Traag te botsen met elkaar
en dan te rusten in de holte
die we hebben aangerakt.

Peter Theunynck

Verliesgewenning: de eerste tien jaar heb je recht
op een koordje dat je wanten samenhoudt en dat is het dan.

Ten allerlaatste op je elfde ontkoppelt men je wollen handen
met zilveren schaar vermoedelijk
of samoeraizwaard zelfs. Ik herinner me er niets meer van,
maar het was vast een hele ceremonie, toch?

Ruth Lasters
fragment uit *Strik*

Siderisch

Winters vullen dagen vullen winters
voor wij het huis uit gaan

en we weten dat als we daarna terugkomen
het allemaal voor niets is geweest.

Dus blijven we, aarzelend
aanstalten maken om te vertrekken.

Onze kussen als krijtstrepen
en onze huid stilaan de kleur van perkament.
Er zijn genoeg redenen om te denken dat we al vertrokken zijn.

Sara Eelen

avond aan avond als de tijd zich terugtrekt
in een wilde bloem
luisteren we naar de zwarte kamer

het is genoeg

wanneer haar muziek te licht klinkt
steken we van de dag het vuur aan
het vlammetje is zuinig

toch is dat genoeg

Shari Van Goethem

Een nieuwe stad

Gisternacht heb ik een nieuwe stad bedacht.
Het lijkt verdacht veel op de stad waarin ik woon,
er zijn dezelfde winkels, dezelfde auto's in het verkeer,
en hetzelfde aantal bomen, maar jij bent er ook,

jij bent er gewoon weer.

Ergens in je straat kom ik je tegen.
Je glimlacht, vraagt: is het anders zonder mij,
en ik knik: wat had je gedacht. Dan open jij je armen en
ik omhels je met terugwerkende kracht.

Wout Waanders